

BIL FYRI TVEIR SALTFISKATÚRAR – og so á Ólavsøku

Mazda 929 hartop frá 1977

Birgir W. Høgnesen

Bilar! Bilar! Bilar! Tað fylti nógv í mínum hugaheimi í mínum barna- og unglingaárum. Stóri-beiggi, Manni, sum bæði samlaði uppá modellbilar og eisini gekk høgt uppí bilar annars var fyrmyndin. Hann var ein av teimum í Klaksvík, sum var fyrmynd-

in fyri nógvir ungar dreingir tá, tí hann koyrði í flottum bilum.

Pápi okkara, sum var koyrilærari í 40 ár, hevði altíð reinar og flottar bilar, og tí gingu vit beiggjarnir eisini í tíð og ótíð út í tún at vaska bil, tá hann kom í túnið.

Pápabeiggi okkara Hjørleif, sum átti ikki færri enn 10 bilar samstundis, var okkara fyrmynd eisini.

Í 60'unum, 70'unum og 80'unum

var eisini sera stuttligt at hyggja í gomlu telefonbøkurnar, har bilhandlarnir lýstu við flottum bilum.

Hetta við at eiga flottar bilar var ein dreingjadreymur. At uppfylla henda dreingjadreym kravdi pening, og sum 17 ára gamal vóru einastu ráð at fara til sjós, tí har vóru skjótir pengar at forvinna.

Í 1976 var eg liðugur sum skipskokkur, bað um hýru umborð á nýggja trolaranum hjá Innistovumonnunum "Nónhamar".

Vónin um at fáa tann flotta bilin var nú komin eitt vet nærri. Vit fóru av Klaksvík 13. desember 1976, og fimm mánaðir seinri, apríl 1977, vóru vit aftur á Klaksvík. Tað var ein løgin kensla, tí enn var bara helvtin av upphæddini til tann flotta bilin rokkin.

Eg hevði longu áðrenn túrurin byrjaði valt, hvønn bil eg skuldi keypa: Ein Mazda 929 Hardtop. Hann kostaði 49.600 kr. Bara seks dagar seinri fór "Nónhamar" avstað

aftur til Gønlands, fyri mín part fyri at uppfylla dreymin um bilin, sum altíð hevði verið í huganum.

Tað gingu aftur útvið fimm mánaðir til vit vóru aftur á Klaksvík, og bildreymurin var heilt nær nú. Nú var bara spurningurin, hvussu nógv vit fingu fyri lastina og hvussu stór avrokningin varð hesa. Tann fyrri avrokningin var heili 25.236 kr.

Tankin um at hava verið á sjónum í 10 mánaðir og so søpla pen-